Cele două fețe ale sufletului

On Decembrie 01, 2010

Modelează-ți sufletul cu atenție, finisând latura bună din tine și nelăsând să intervină cea întunecată.

În celebra carte *"Secretele Succesului"* , scriitorul Dale Carnegie povestește o întâmplare din viața lui Abraham Lincoln.

În noaptea de 4 iulie, 1863, în timpul Bătăliei de la Gettysburg, generalul Lee și armata lui învinsă, și-a început retragerea spre sud sub o ploaie torențială. Ajunși la Potomac s-au împotmolit din cauza fluviului care ieșise din matcă și nu putea fi traversat. Lee era prins în capcană.

Abraham Lincoln a înțeles perfect. Aceasta era marea și unica ocazie pe care o așteptase atâta timp, de a captura armata lui Lee și de a pune capăt războiului. Plin de speranță, i-a ordonat generalului George Gordon Meade, omul său de nădejde, să-l atace imediat pe Lee. Însă Meade a făcut exact contrariul: a șovăit, a amânat, a refuzat să-l atace pe Lee, găsind tot felul de scuze, iar în cele din urmă apele s-au retras, iar Lee, împreună cu restul armatei sale, a reușit să traverseze Potomacul.

Furios la culme, foarte dezamăgit fiindcă Meade nu a avut curajul să-i aplice lui Lee lovitura de grație și să-l înfrângă definitiv, deși îl avea în mână, Lincoln a redactat aceasta scrisoare către Meade:

"Nu cred că sunteți conștient de consecințele dezastrului produs de fuga lui Lee. Îl aveam în mâini și capturarea lui, asociată cu recentele noastre victorii, ar fi încheiat războiul. În condițiile de față conflictul se va prelungi pe un termen nedefinit. Dacă nu ați fost capabili să-l atacați pe Lee lunea trecută, când nu erați expuși la riscuri, cum ați putea să faceți această ispravă la sudul râului unde nu puteți transporta decât o mica parte – nu mai mult de două treimi – din forțele de care dispuneați atunci? N-ar fi înțelept să pretind și nu voi pretinde că veți avea succes acum. V-ați irosit șansa și acest eșec m-a marcat puternic."

Leadership: Poți să-ți direcționezi gândurile după sentimentele pe care le trăiești în momentele de încercare, încât să atragi evenimentele pe care le vei experimenta într-un context de tip "reper al caracterului" ?

Marele scriitor argentinian Jorge Luis Borges a spus odată un mare adevăr: *"Ceea ce rostim nu seamănă întotdeauna cu noi înșine."* Generalul Meade n-a văzut niciodată această scrisoare, fiindcă, se pare, Lincoln nu a expediat-o niciodată. Scrisoarea a fost găsită printre documentele lui după moarte.

Probabil, înainte să expedieze scrisoarea, Lincoln s-a uitat în oglindă, s-a pus față în față cu el însuși, cu cel care era el cu adevărat, cu propriile sentimente și valori, și s-a gândit cu grijă dacă este bine, sau nu, să spună tot ce avea pe suflet.

Punându-se pentru o clipă în locul generalului Meade, privind lucrurile din perspectiva acestuia – a unui om timid care trecuse prin atâtea bătălii și văzuse atâta moarte în fața ochilor, a cărui timpane fuseseră străpunse de urletele și zbieretele răniților și muribunzilor - și ascultându-și inima cu adevărat, Lincoln a decis în final să nu-și descarce supărarea, păstrând scrisoarea în biroul său.

Pentru o clipă Lincoln și-a văzut cele două fețe ascunse ale sufletului său: cea bună și cea rea. Putea să-l judece cu asprime pe Meade după faptele sale și să-l mustre, rănindu-i astfel sentimentele – ceea ce l-ar fi obligat să părăsească armata. Însă Lincoln, fiind înzestrat cu o mare putere empatică, a ținut cont mai mult de partea bună a sufletului său, punând la socoteală simțămintele generalului său.

Lincoln a reușit să-și dezvăluie îngerii și demonii în fața oglinzii - latura buna a sufletului său și latura întunecată. Însă nu a permis laturei sale negative să influențeze buna funcționare a leadershipului său. Există un interval între stimul și răspuns, iar cheia către un leadership eficient este felul în care folosim acel interval, și dacă optăm spre decizia cea mai bună.

Leadership: Ai curajul să renunți la orice încercare de a-ți înfrânge pornirile, fără să deformezi imaginea clarității cu care îți percepi greșelile din spațiul ostil al regretelor?

Te dedici cu tot sufletul remedierii defectelor tale de caracter care nu-i lasă pe oameni să evolueze spre a fi noi modele de urmat?

Dacă ești un lider foarte bun, atunci te vei dedica cu tot sufletul remedierii defectelor caracterului tău. Așa cum un sculptor stăpânit de o puternică patimă creatoare își modelează figura cu gesturi subtile, calculate, foarte stăpânite, și se oprește să finiseze orice detaliu, tot așa și tu trebuie să-ți modelezi propriul suflet cu atenție, ascultându-ți glasul interior, cu o mare răbdare, "finisând" latura bună din tine și nelăsând să intervină cea întunecată. Nu lăsa niciodată emoțiile negative să câștige teren în fața propriei tale conștiințe.

Crezi că știi totul despre oameni? Greșești dacă crezi asta. De fapt, s-ar putea să nu știi nimic despre ei. Însă, daca îți dorești din tot sufletul și ai îndeajunsă răbdare, vei reuși să privești lucrurile din perspectiva lor. Iar acesta este primul lucru pe care trebuie să-l faci pentru ca leadershipul tău să funcționeze mai bine: să-ți schimbi atitudinea și gândirea, analizând orice situație prin prisma celorlalți.

Va exista o permanentă stare de pândă între tine și oamenii din jurul tău. Iar dacă te asemeni cu acei lideri severi care, cu un fel de satisfacție răutăcioasă își descarcă supărarea pe fiecare persoană care nu reușește să execute ordinele sale cu sfințenie, te vei pune într-o lumină destul de proastă. Deschide-ți sufletul înainte să judeci oamenii după faptele lor, înainte să le zdruncini încrederea în ei înșiși. Trebuie să existe în tine o urmă de blândețe și de empatie, nu-i așa?

În leadership descoperim o abundență nebănuită a situațiilor în care se aplică deformarea sau supradimensionarea unui fragment din caracterului omului care atentează la coloană vertebrală a obligației de a fi martorul principal la drama propriei sale însingurări sau înstrăinări.

Cele două fețe ale sufletului sunt, în esență, legate de aspectul tău interior, nevăzut celorlalți, dar care la un moment dat iese la lumină. Ele sunt coordonatele care te definesc ca persoană, respectiv ca lider, care îți descriu caracterul, trăsăturile tale frumoase sau întunecate, și care contribuie la succesul tău pe termen mediu și lung. Însă cele două fețe ale sufletului tău se vor lupta permanent, una se va lupta să înțeleagă simțămintele celorlalți oameni, cealaltă să le ignore. Trăsăturile tale dominante vor fi cele care vor influența deciziile pe care le vei lua.

Concluzie: Se spune că toți suntem alcătuiți dintr-o componentă Ying și una Yang care permanent ar trebui să fie în echilibru. Dar sunt momente când una din ele este dominantă. Dacă ne lăsăm dominați de una din ele, riscăm să eșuăm în deciziile noastre.

Fă permanent efortul de a-ți cunoaște cele două componente ale sufletului, mai ales pe cele legate de aspectele negative pentru a le putea corecta, deoarece ele pot uneori determina luarea unor decizii cu efecte catastrofale. Nu uita că liderii cei mai buni se dedică cu tot sufletul remedierii defectelor legate de caracterul lor.

* Notă: Dale Carnegie - *Secretele Succesului* , Editura Curtea Veche, 2002.

Source: https://neculaifantanaru.com/cele-doua-fete-ale-sufletului.html